

נוהג טוב בביצוע תהליכי עבודה

איזופלורן (כגז הרדמה)

Isoflurane (as waste anesthetic gas)

עדכון אחרון: אפריל 2016

הגדרה

איזופלורן הוא חומר הרדמה מקבוצת הפחמימנים ההלוגנים. איזופלורן הוא חומר נוזלי, שקוף, בעל ריח חריף.

שימוש וחשיפה

בסביבת העבודה, עלולות לדלוף כמויות קטנות של החומר הנמצא במצב צבירה גזי מצינורות מערכת ההרדמה לחלל החדר בו מתבצעת ההרדמה. הצוותים העובדים בחדרים אלה, נחשפים לשאריות גזי הרדמה אלה. המקצועות העלולים להיחשף הינם רופאים ואחיות העוסקים בהרדמה, מנתחים, רנטגנאים בחדרי ניתוח, טכנאים העובדים בחדרי ניתוח, רופאים מיילדים, רופאי שיניים מנתחים, צוותי של טיפול נמרץ ווטרינרים.

תנאים אשר מגבירים חשיפה לשאריות גזי הרדמה: אורור לקוי בחדרי הניתוח, אורור לקוי בחדרי ההחלמה לאחר ניתוח, כאשר חולים מורדמים נושפים גזי הרדמה, תקלות בציוד הרדמה אשר גורמים לדליפת הגזים לחדר, אי התאמה של מסכות הרדמה (בעיקר בנייתוח ילדים).

האדים של איזופלורן כבדים מהאוויר ולכן הם יורדים למטה ומצטברים במקומות נמוכים, וגורמים למחסור בחמצן באזורים אלה.

דרכי החשיפה

החדירה של גזי ההרדמה אל גוף העובד מתבצעת דרך דרכי הנשימה ובבליעה.

השלכות בריאותיות

השפעות בחשיפה חריפה (אקוטית)

חשיפה קצרת טווח לאיזופלורן עלולה לגרום לגירוי בעיניים, גירוי בעור, גירוי של מערכת הנשימה, שיעול, גרון צורב, כאבי ראש, חולשה, סחרחורת. חשיפה ברמה גבוהה, אפילו לטווח זמן קצר, עלולה לגרום לכאבי ראש, עצבנות יתר, חולשה, סחרחורת, בחילה, קשיים בשיפוט וקואורדינציה ולמחלת כליות וכבד.

השפעות בחשיפה כרונית

נכון ליום כתיבת דף מידע זה, הסיכונים הבריאותיים לבני האדם כתוצאה מחשיפה ממושכת לאיזופלורן אינם ידועים היטב. יש מחקרים שלא מצאו עודף תחלואה באנשים חשופים. יש מחקרים הקושרים בעיות ברבייה אצל נשים ובעיות התפתחות אצל צאצאי נשים שהיו

חשופות לחומר. יש מחקרים המעידים על כמות הפלות מוגברת ונזק גנטי בקרב עובדות החשופות לאיזופלורן בהשוואה לנשים אשר אינן חשופות, לא ברור האם הנזק והשינויים הגנטיים עלולים לגרום למחלה כל שהיא.

איזופלורן לא הוכר כחומר מסרטן לבני האדם. ה-IARC סיווג אותו בקבוצה 3.